

MAGYAR Bányászlap

COLUMBUS.

OHIO

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL VISITS MORE THAN ELEVEN HUNDRED MINING CAMPS AND MORE THAN FOURTEEN THOUSAND HOMES

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL HAS MORE SUBSCRIBERS THAN ANY OTHER HUNGARIAN WEEKLIES IN THE UNITED STATES

TISZTOGASSUNK A SZERVEZETBEN

A hajdan hatalmas United Mine Workers darabokban haladok a bányatóke lábai előtt. A szintén halálos beteg bányatóke elég erős volt még ahhoz, hogy a szervezetet legyilkolja, különösen azért, mert segítettek abban a — bányászvezérek.

Ahogy a Mitchell nevéhez fűződött a szervezet kiépítésének a munkája, úgy fog Lewis nevéhez fűződni a romlás, a haladás, a szétzüllés korszakának az emléke.

Tetemre hívás ez az irás, mert hullá lett a bányászok szervezete és mert a gyilkos bűneit kéri számon.

Egy évvel ezelőtt sok bányász gyűléssel küldte vissza hozzánk az ujságot, mert egy-egy irtuk, sirtuk, kiabáltuk, hogy a bányász szervezet a végét járja, hogy a romlás felé vezetik a vezérek.

Sokan azt hitték, hogy mi a jacksonvillei egyezmény ellen vagyunk, mert kárhoztattuk a vezérek csökönységét és butaságát, amely valóságos szent séget csinált Jacksonvilleből. Sokan megharagudtak ránk, mert arra figyelmeztettük Ohio bányászait, hogy elárulják őket a vezérek.

Mit látnak most a bányászok? A híres és hírhedt jacksonvillei egyezménynek a hamvai sem lebegnek már a szénvödökben és jaj, mi lett az ohioi vermezőből.

Illinois bányászait egyre kértük, hogy az árulást ne engedjék, hogy kényszerítsék a vezéreket általános sztrájkra és egy konstruktív szerződésre. Megirtuk őszintén, hogy hiába lesz jacksonvillei szerződése Illinoisnak, ha Ohiot és Pennsylvániát elárulják. Hogy abban az esetben egy-két év alatt Illinoisnak is beborul majd.

Nem kellett a két év. Illinois bányászai nem törődtek Ohioval, nem törődtek Pennsylvániával, a kezüket sem mozdították meg, hogy a vezéreiket más utakra kényszerítsék s ime mi lett az eredmény?

A jacksonvillei bérskálát Illinoisnak is csak egy töredéke volt képes kizsarnolni s az állam más vidékein éppen olyan anarchia van munkadíjak terén, mint Ohioban.

Mikor végre a teljes romlás végleges volt, mikor a megsemmisítő vereséget beismerték, gyáván, nyomorultul a kommunistákat okolták a romlásért.

Ez az ujság soha nem volt és bajosan lesz a jövőben kommunista. Nem vagyunk velük semmiféle rokonságban.

De le kell szögeznünk, hogy a bányász-szervezet szétzüllésében nem volt része másnak, mint a szervezet jelenlegi vezetőségének.

Ahol ők a mezőket gyáván és nyomorultul évekként ezelőtt elhagyták és elárulták, Coloradoban a kommunisták, az anarchisták igenis sztrájkot nyertek a bányászoknak.

De ahol az urak ők maradtak, ahol a szervezetnek megmaradt a váza és egy kevéske befolyása, ahol Lewis cárnak alkalmá volt jutalmazni és büntetni, ott a küzdelmet is, a szervezetet is elvesztették.

A Save the Union radikális csoport már csak akkor lépett közbe, mikor az árulás nyilvános lett, mikor a tehetetlenségük meztelen volt.

És most? Gyászos feketeséggel mered a bizonytalan jövő borzalma a bányászok szeme elé, hiszen még a bányatóke is megretent a nem remélt győzelemtől.

A mindenre elszánt bányatóke, amely ilyen nagy győzelemre nem számított, ma rettegve várja, hogy miféle anarchista terem az amugy is anarchisztikus szénpiacra a szervezetlen Ohio és a scab Pennsylvánia, amely potya szenet ont a piacra.

Rettegve gondolnak rá, hogy Ohio öt dolláros napszámja milyen elszántsággal veti majd magát a piacra és rettegve gondolnak arra is, hogy ez az öt dolláros napszám nem állandó.

Ma öt dolláros napszám mellett is csak veszteséggel adhatja el a szenét a Hocking völgy, nem fognak tehát megállni az öt dollárnál.

A nagy győzelembe belerészült s egyébként beteg és nyomorék bányatóke neki fog esni nemcsak a jövő tavaszra négy dollárért is dolgoznak a Hocking völgyben.

Pennsylvániában. Mellonországban még szomorubb lesz a helyzet s abban az államban előbb eljön a három-négy dolláros napszám a bányászokhoz, mint tesztem azt a Kis Jézus. Még ebben az évben.

A Virginiák, amelyekre nemcsak a szervezetlen Ohio és Pennsylvánia, de a Coolidge-Mellon-Hoover teherszállítási díjak is ráfeküdtek s amelyek siralomvölgyek már ebben az évben, nem fognak meghalni csak úgy simán.

Az a Logan völgy, amelynek uraihoz az Istenek olyan kegyesek voltak, amelynek a szenét a világon a legkisebb költséggel lehet felhozni a föld gyomrából, az a Logan völgy, amelynek az Island Creek Coal Co.-ja még az utolsó éveken is haszonnal dolgoztatott, most nem fog lefeküdni önként, hogy a Mellon-Toplin csoport rágázoljon.

Ott a bányászok megismerik majd a három dolláros munka díjat és az a nyaktörő verseny, amely már folyik ugyan, de amely még csak ezután fog igazán megindulni a dél és az észak közt, első sorban a bányászok nyakát fogja csavarogni.

Keserű szomorúsággal kell most azokra a bányászokra gondolnunk, akik azt írták egy évvel ezelőtt a Bányászlapnak, hogy mi csak a szervezet bányászok érdekében írjuk tele az ujságot. De meg

fogják a szervezetlen bányászok a szervezet pusztulását keserülni.

Mi lesz hát most a bányászokkal?

Feladja mindenki a küzdelmet?

Kényre-kedvre maradnak a bányászok, ahogy azt Lewisék elrendelték?

Belenyugszanak abba, hogy Ohiot és Pennsylvániát elvesztették, hogy e két államban hirmondója sem marad a szervezetnek és a tisztességes munkadíjnak?

Beletörődnek majd a Virginiákban és Kentuckyban a három dolláros napszámokba? És Illinois szintén lecsuszik öt dollárra?

És hát az a szervezet, amely papíron még létezik, amely még elég erős arra, hogy a tisztviselőket eltarthassa, belenyugszik a kerületenkénti egyezésbe?

A Lewis gangnek ebbe a rettenetes ötletébe?

Az a szervezet, amely öt évvel ezelőtt államoként sem volt hajlandó a tőkével szóba állni, amely egységes fronton harcolt és egységes fronton kötötte négy államban a szerződést, az a szervezet ezental meggyenként fog a nagytőke előtt alázasan megjelenni?

És Lewisék, a buta árulók, akik a személyes hűség kedvéért koldust csináltak itt a bányászból, a tehetetlen, a csödbe került Lewis gang meddig fog még itt uralkodni és rendelkezni?

És a United Mine Workers összetört roncra meddig marad még meg a másik hülyének, a másik árulónak, a Labor Federation két balkezes vezérének a táborában?

Hát nincs itt remény többé a bányászoknak?

Hát nem lehet kimenekülni a kis és nagy cárok hatalmából?

Hát végleg feladunk minden küzdelmet, minden reményt, minden harcot? Nem adunk fel semmit.

Sem a reményt, sem a harcot.

Hosszu, keserves, lelket gyilkoló építő munka vár itt az építeni tudó és építeni akaró emberekre.

És ezek az emberek ott élnek a bányászok közt, ezek az emberek ott véretek az ohioi és pennsylvániai szénmezőkön, ezek az emberek ott rothadtak hét államok börtöneiben és ott küzdenek a kozákok szuronyainak a tengerében.

Csak melléjük kell állni a bányászoknak.

Csak félre kell lökniük az utakból a Lewisokat, a Greeneket és ezt az egész korrupciót, amely szándékosan árulta el Pennsylvániát és Ohiot, hogy a keményszenesek havidíjait a tisztviselők költségeire megmenthesse.

Az a kérdés, hogy készen vannak-e erre a bányászok? Nem kell otthagyni a szervezetet, nem szabad kiválni a United Mine Workersból.

Nem kell beállni semmiféle bizonytalan célú és jövőjű szervezetbe.

A szervezet nem a Lewiséké, ne menjenek hát ki abból sem az Ohioban, sem a Pennsylvániában megnyomorított bányászok, hanem vágják ki abból Lewisékat.

Nem lehet addig építeni, amíg az épület helyét el nem takarítják.

A bányász-szervezet újra nagy lesz, újra erős lesz, hiszen a bányáipar tele van martíromságra kész emberekkel, akik évek óta a börtönökkel és a szuronyokkal kacérkodtak.

De az elmaradhatatlan első lépés, hogy vágják ki onnan a Lewis ganget.

Készen vannak erre a bányászok?

MEGÖLTE A LEJÁRÓK
A Crawford Coal Co. First Creek, Ky. bányájában Goebel Combs nevű 23 éves bányászra rászakadt egy nagy kötőmb és kioltotta életét.

EZ AZ UTOLSÓ NÉGY OLDALAS SZÁM

A Magyar Bányászlap — őszinte sajnálatunkra — hetek óta négy oldalnyi terjedelemben jelent meg.

A himlervillei árvíz tudvalevőleg tönkretette a lap nyomdáját s heteken át ez volt az oka a kisebb lapnak.

Az utolsó három hétben a nyomda költözése akasztott meg bennünket a munkában.

A költözést ezen a héten befejeztük, ezt a lapszámot már a lap új otthonában szedték és nyomták s mostantól kezdve semmi fennakadás nem lesz a munkában.

Lapunk a jövő héttől kezdve ismét a rendszeres, nyolc oldalas terjedelemben fog megjelenni.

MAGYAR Bányászlap
1947 PARSONS AVE
COLUMBUS, OHIO

Illinoisban megegyeztek

Illinoisban, hír szerint, megegyeztek a munkaadók és a bányászok.

Az egyezés a bányászok teljes vereségét jelenti s eddig nem merték a bányászvezérek nyilvánosságra hozni az új szerződés tartalmát.

A munkadíjakból husz százalékat levesznek s a munkafeltételeket is lényegesen változtatják.

Akik alaposan átnézik és megértik, hogy a munkafeltételek változtatása mit jelent, azoknak látniuk kell, hogy voltaképpen nem husz százalék, de harmincöt százalék bérelésállásban egyeztek meg.

A másfél éve tartó, tudatlanul és rosszakarattal levezetett sztrájk után talán még megértené az ember a bányászok vereségét s menteni tudná esetleg a bérelésállítást is.

Nem lehet azonban sem menteni, sem megérteni azt a végtelen szerencsétlen fejtelenséget, amely jelenleg a szervezet vezetésében uralkodik.

Illinoisban állítólag négy évre kötöttek szerződést. Ohioban másfél évre csináltak egyezséget.

Indianában még nem tettek lépéseket új egyezésre létrehozására, de hír szerint ott három éves szerződést fognak kapni a bányászok.

Nemcsak a Központi szénmezőknek nevezett négy államot tépték hát apró darabokra a vezérek, de megtették azt is, hogy minden egyes darab szénvidéknek a szerződése máskor jár le.

Mint ahogy a keményszenesek szerződését már előre így kötötték meg, ez a mostani árulás csak folytatása a régen megkezdett Lewis politikának, amely a szervezetet tönkre tette.

Bérharca a bányászok többé nem gondolhatnak, hacsak tiz-tizenöt év alatt nem sikerül ismét egységessé tenni a különböző vidékek szerződését.

Vagy ha a szervezet életében valami lényeges és nagy változást nem eszközölnek, amely egyszerre elsöpörné onnan azokat a tehetetlen, vagy rosszakaratu egyéneket, akik semmivé tették a bányászok hatalmas szervezetét.

Ohioban bányász-kongresszust tartottak a múlt héten, amelyen kétszáz bányász vett részt, hogy a bányatulajdonosok által megajánlott szerződést elfogadják.

Ujságírókat nem engedtek be a gyűlésre, de annak tárgyát nem bírták titokban tartani s tudja ma mindenki, hogy ott komolyan tárgyaltak a szervezettől való szakadásról.

Ohio bányászai látják és tudják, hogy őket a szervezet vezetői elárulták, mikor azt remélték, hogy az ohioi bányászok bőren legalább Illinois számára magkapják a jacksonvillei bérskálát.

Mint tudjuk, az árulás nagyon sikerült, ellenben az árulás díját nem kapták meg

A SZÉNPIAC EGYRE ROSSZABB

A szénpiac helyzete nem akar megjavulni s bár szeptember elsejétől sokat vártak az iparban, most már nem valószínű, hogy szeptemberben érezhető változás lesz.

A nagy tavak kikötői ebben az évben valamivel több szenet vesznek át, mint az előző s különösen, mint az elmúlt esztendőben, a rendelések azonban az idén jobban megoszlanak s ezt az üzletet az ipar alig érzi.

A nagy tavakra nagyon sok szenet visznek a pennsylvániai és ohioi scab bányákból, ahonnan most a szállítási díj alacsonyabb lett. A tavakra dempelt harminc millió tonnányi szénből ez évben legalább tiz-tizenkét milliót az északi szénmezőkről visznek, ami azt jelenti, hogy West Virginiában siralomvölgy volt a nyáron.

A nyár folyamán az ipar is kevesebb szenet fogyasztott, mint félig-meddig normális esztendőben s ami szenet vettek, azt inkább ajándékba rabolták el a bányáktól.

A fogyasztók rájöttek az utolsó esztendőben, hogy nem kell félniük szénhiánytól, vagy időszerűségtől és semmi szenet nem tartanak raktáron. Napról-napra úgy veszik azt meg a nagyobb pályaudvarokon, ahol rendelkezlen szén van felhalmozva s ahol a fekébér miatt az potom áron megkapják a termelőtől.

Ilyen körülmények között nem csoda, hogy a west virginiái szenek tonnája nem haladja meg R. O. M. alapon az egy dollárt és tiz centet s hogy slack szenet ötven-hatvan centért is lehet kapni.

Jó lump szenet másfél dol-

a vezérek, mert Illinoisban is sulyos bérelésállítást eszközölnek.

Az ohioi bányászok egyébként elfogadták a kongresszuson a társaságok által megajánlott öt dolláros munkadíjat.

Akik azonban azt hiszik, hogy ez csupán egy harmad bérelésállítást jelent, azok keserűen csalatkoznak. A munkafeltételek Ohioban is megváltoztak és ezek a változások további tiz százalék keresetvesztést jelentenek a bányászoknak.

Mindkét "szerződéssel" fogunk még foglalkozni az ujságban, most csak arra kérjük a szervezet magyar tagjait, hogy a szervezettől való szakadást mindenfelé ellenézzék és akadályozzák meg, ha ez módjukban áll.

Ha a szervezet egy tehetetlen — vagy áruló — csoportnak a kezébe került, akkor annak az orvoslását nem a szervezet elhagyásában kell megtalálnunk, hanem abban, hogy a vezetőktől a szervezetet megtisztítjuk.

Nem jóakarója a bányászoknak, aki azt ajánlja, hogy a United Mine Workerst véglegesen szétrobantsák.

lárjával, dollár és hatvanával vesztegetnek s tojás szenet is szívesen adnak egy dollár és egy kvóderért.

Városokban, Cincinnatiban, Columbusban egy tonna lump szenet hához szállítanak öt-hatodfél dollárért s ha meggondoljuk, hogy ebben körülbelül másfél dollártól két dollárig terjedő szállítási díj van, akkor rájövünk, hogy a szén bizony még ma is nagyon olcsó.

Az egész szénhelyzetben csupán egy vigasztaló reménység van.

A kereskedők raktárai üresek, a rendeléseiket lassan szállítják s az ősz közelgése valószínűleg egyszerre hajtja majd őket a piacra.

Ha valamivel hűvösebb idők lesznek, kétségtelenül nagyobb mennyiségben fognak a gyárak és vasutak is szenet venni, hogy legalább két heti szükséglet álljon nekik a raktárban.

A nyugati és középnyugati államokban jó termés volt, fel lehet tenni, hogy ez évben a farmerek is könnyebb kézzel fognak vásárolni.

A nagy tavakon állítólag elvannak maradvai a szükséges mennyiségű slack szén berakásával és nem lehetetlen, hogy októberben egy nagyobb szénrush lesz az országban. Különösen akkor, ha véletlenül hűvös szeptember és október lesz.

Valószínű, hogy szeptember hónapban negyvenkét millió ton szén kerül eladásra, ami három-négy millió ton emelkedés lesz augusztus felett. Ez azonban még nem elég arra, hogy a javulást a bányászok, vagy akár a bányatársaságok is megérezzék.

HALÁLRA ZUZTA A LEJÁRÓK

A Consolidation Coal Co. McRoberts, Ky. bányájában Ernest David 60 éves bajtársunkra olyan nagy kóréteg szakkadt, hogy mire bajtársai kihuzták alóla, teste teljesen össze volt zuzva és rövid szenvedés után kielehte lelkét.

GAZROBBANÁS — SZERÜLÉS NÉLKÜL

A Utah Fuel Company Castlegate No. 2. bányájában gázrobbanás történt, azonban olyan szerencsésen, hogy egyetlen ember sem sebesült meg.

A bányát helyrehozták és már újból dolgoznak is benne.

SZERENCSETLENÜL JÁRT Bányász

Maude C. Davis 44 éves bányász a Peabody No. 3. bányájában Marion Ill.-ban mulákat látott, a szenes kocskát huzta

mulája valamitől megvált és a szerencsétlen bányász magával hurcolta, őszinte posta. Mire rátaláltak, már nem volt benne élet.

"MAGYAR Bányászlap"

(HUNGARIAN MINERS' JOURNAL)

1947 PARSONS AVE. COLUMBUS, OHIO

TELEPHONE: GARFIELD 2883

Az egyedüli magyar bányászlap az Egyesült Államokban

Az egyedüli magyar bányászlap az Egyesült Államokban
The only Hungarian Miners' Journal in the United States

Előfizetési ár: Az Egyesült Államokban \$2.00—Magyarországban \$3.00
Subscription Rates: In the United States \$2.00 — Hungary \$3.00

Megjelenik minden csütörtökön —:— Published every Thursday

ANDREW FAY FISHER, Editor

A Magyar Bányászlapot bányászok írják, bányászoktól, bányászoknak
The Hungarian Miners' Journal is Written for Miners of Miners
by Miners

Entered as Second Class Matter at the Post Office at Hialeah, Fla., Ky.
Under the act of March 3, 1879.

GYŐZELMET JELENTENEK

a vezérek. Philip Murray, a United Mine Workers alelnöke "győzelmet" jelent a szervezet lapjaiban a tagságnak.

A jelentés szerint a Pittsburgh kerületben egy pár társaság szóba állt a szervezettel s állítólag háromezer bányász számára megkötik az egyezséget.

Az alelnök ur nem jelenti, hogy az a két évi harc után elért nagy "győzelem" mennyi bérleszállítást jelent a bányászoknak. A szerződés feltételeit "taktikai okokból" még nyilvánosságra nem hozhatják.

Győzelmet arattak.

Másfél évvel ezelőtt Pennsylvániában mintegy hatvanezer bányászt emelt ki a szervezet a munkából.

Azóta kálváriát járt ez a tömeg ember.

Éheztek, véreztek, családjaikkal együtt s másfél év után az az eredmény, hogy háromezer emberrel munkadíj-leszállítás céljából szóba állnak, huszezer pedig open shop bányákban fordít hátat a szervezetnek.

Ilyen győzelemben a szervezet belepustul.

A "győzelem" közé sorozza az alelnök ur azt is, hogy ma kétszázhatvanháromezer tagja van még mindig a szervezetnek. Minthogy azonban ezek közül közel százhatvanezer tag a keményszén-bányászok közül kerül ki, mindössze százezer puhaszén-bányász fizet tagsági díjat a szervezetben.

Tekintve pedig, hogy például ezerkilencszázhuszonegyben, tehát a huszonkettes pennsylvániai Lewis-Green áruulás előtt ötszázötvenezer puhaszénes tagja volt a szervezetnek, a jelenlegi százezer tag igazán nem győzelem és nem dicsőség.

Még neveségesebb azután a szervezet nagyszerű alelnökének az a vallomása, hogy több bajuk volt a bolsevik szervezetekkel, mint a sztrájkot és junit törő szénbányákkal.

Azt elismerjük, hogy a vezér uraknak kellemetlenek voltak a radikális szervezetek, amelyek felizgatták ellenük és ostoba politikájuk ellen a bányászságot, de a munkások a helyzetet nem így látják.

A bányászoknak igazán sokkal, de sokkal kellemetlenebb volt a Pittsburgh Coal Company hadjárata, vagy a Jones and Laughlin cég open-shop politikája, mint az összes radikális szervezetek együttvéve.

Szegényebb bizonyítványt nem is állíthat ki magáról az alelnök és a tisztikar, minthogy ők nagyobb veszedelmet látnak a radikálisokban, mint a sztrájk-törő tőkésekben.

Ezzel a szemtelen kijelentéssel bizonyítják be a tagságnak, hogy nekik a bányász napszámja nem nagyon fáj, hogy inkább a saját becses bőreiket védelmezték.

Végre, ha a Pittsburgh Coal Co., a Pittsburgh Terminal és a Jones and Laughlin ma is megfizetnék a hét és fél dollárt, akkor a bányászok felől akár tizenöt radikális szervezet is hiába prédikálna.

És akkor a tisztviselő uraknak sem kellene úgy retetni, hogy a dzsabjaikat elveszik tőlük a bányászok.

A bányászokért és a bányászokért kellene a nagyszagos uraknak küzdeniük s akkor a bolseviknek nekik sem tudnának kárt okozni.

Figyelmeztetjük a magyar bányászokat, hogy a szervezet vezetőinek a hitvány és buta hazugságait el ne higgyék s valahogy azt ne képzeljék, hogy győzelmet arattak a pittsburghi kerületben.

Pittsburgh vidékén egy pár kisebb bánya szerződést fog kötni a bányászokkal, ezekben a szerződésekben azonban sok köszönet nem lesz, mert a munkadíjakat kegyetlenül megnyirbálják; és egyenesen arcátlan és lelketlenség Murray úrtól, hogy ezeket a megegyezéseket elkereszteli győzelemeknek.

A bányák kilencven százaléka azonban nem köt még ilyen szerződést sem, mert a legnagyobb társaságok halani sem akarnak a szervezetről. Ez azonban Murray urnak és tisztviselő társainak nem nagyon fáj. Ők a bolsevikekkel vannak elfoglalva. Ők a veszedelmet nem Mellonéknak, de a radikális munkásokban látják.

Milyen jó dolguk van Murray-éknak és milyen jó nekik, hogy ők nem ladolnak majd szentet a "győzelmi" napszám mellett.

A FELELŐTLEN UJSÁGIRAS

jellemző példája az Amerikai Magyar Népszava augusztus 31-iki számának "A bányabárók és a puhaszénipar békéje" című vezércikke.

A cikkíró ur ebben azt állítja, hogy a bányatársaságok most már még kerületenként sem akarnak meg egyezni bányászokkal, hanem azt kívánják, hogy minden egyes bánya sztrájkolói külön-külön kössenek egyezséget a bányatársaságokkal.

Hát ilyesmirel — a bányászok jól tudják — szó sincsen, mert a bányatársaságok legnagyobb része egyáltalában nem akarja a szervezetet többé elismerni és semmiféle szerződést nem akarnak kötni.

Nem tudjuk, hol vette a Népszava vezércikkírója a a bányánkénti szerződés híret. Azt kell feltételeznünk, hogy egyszerűen lefordított egy angol hírt, nem ismerve kellőképpen a helyzetet, rosszul írta meg a fordítást.

Az ilyen félremagyarázásokkal aztán kárt tesznek az olvasóknak is, meg kárt az újságnak is.

A BANYA VEZETŐIT

találták bűnösöknek az Irvona Coal and Coke Co. Coalporti No. 3. bányájának robbanása ügyében.

Ez a bánya kirobbant és 13 bajtársunk vesztette benne életét. Gáz robbant a bányában, holott a bányáról mindig azt jelentették a banya vezetői, hogy az mentes gázoktól.

A kiküldött vizsgáló bizottság megállapította, hogy a banya vezetőit terheli felelősség a szerencsétlenségért. Milyen rémséges mulasztásokra kellett a vizsgáló bizottság tagjainak rájónniuk, hogy a banya vezetőit okolják a szerencsétlenségért.

Mi megszoktuk már, hogy szerencsétlenségek után a vizsgálatok mindenkor a bányában pusztultakat vádolták a katasztrófa felidézésével és azért hat meglepetésszerűen, hogy most a banyavezetőket találják bűnösöknek.

A jelentés világosan megmondja, hogy a banyavezetők nem tartották be a bányatörvényeket; megszegték a biztonsági szabályokat és ez vezetett aztán a gáz-robbanásra.

Most már csak azt szeretnénk aztán hallani, hogy ha már kiderítették, hogy a törvények megszegése, a biztonsági intézkedések be nem tartása okozta a robbanást, meg is lakolnának azok, akik bűnösök.

Nem hallottunk azonban arról, hogy letartóztatták volna azokat, akiknek vétke könnyelműsége okozta a katasztrófát.

Itt lenne pedig az ideje, hogy lajokoljanak azok, akiknek rémes nemtörődomsége, tudatos törvényszegése tizenhárom kenyerkeresőt megölt.

Addig nem is lesz, nem is lehet rend a bányákban, míg egy pár banyavezetőt erősen meg nem büntetnek a törvényszegéseikért. Míg büntetlenül maradnak azok, akik a törvényeket megszegik, addig minden bányában áthágják a biztonsági rendszabályokat.

Az országban mindenfelé aránytalanul nagy a szerencsétlenségek száma, a bányafelügyelők jelentései mindenütt azt bizonyítják, hogy a szerencsétlenségeket nagyrészt el lehetne kerülni, ha a bányák a törvényeket és biztonsági rendszabályokat betartanák.

A bányaurak lelkiismeretlensége, a banyavezetők nemtörődomsége viszi másvilágra a bányászok ezreit, taszít nyomoruságba családokat.

Ha már egyszer nyakoncsípték a Coalporti rémes szerencsétlenség okozóit, büntessék meg azokat érdemük szerint.

MUNKA HIREK

Zámbo Mihály testvér írja *Colorado*-ból, hogy ott nagy hiány van emberekben, akik a cukorrépa betakarításánál segí-

gédkezzenek. Fizetnek egy-egy jó munkásembernek 75—85 dollárt havonta és ellátást is adnak. Szükséges azonban, hogy akik odamennek ilyen munkára, lóval tudjanak bántani.

ÓRIÁSI ÉRDEKLŐDÉS

MUTATKOZIK ORSZÁGSZERTE
DEBRECEN ARANYKÖTVÉNYEI

IRÁNT, MERT AZ AMERIKAI MAGYARSÁG MÉLTÁNYOLJA AZT,
HOGY EZEN ARANYKÖTVÉNYEK RENDKÍVÜLI ELŐNYE

A BIZTOSÍTOTT BEFEKTETÉS

NAGY KAMATOZÁSSAL

EZEN KÖTVÉNYEK

KÖZEL 7½% JÖVEDELMEZ HOZNAK

MERT

\$1000-OS KÖTVÉNYT MEGVEHET \$955.00-ÉRT

\$ 500-OS KÖTVÉNYT MEGVEHET \$477.50-ÉRT

és a beváltásánál ezen kötvényeket teljes 500, illetve 1000 dollárral váltják vissza és ezenkívül minden JANUÁR 1-ÉN és

JULIUS 1-ÉN a kamatszelvevényeket 7%-kal dollárban fizetik.

A kötvényeket a new yorki tőzsdén jegyezni fogják,

tehát azok bármely pillanatban eladhatók

Ne késlekedjék egy pillanatig sem, hanem küldje, vagy hozza be megrendelését még ma

KISS EMIL Bankháza

FOURTH AVE—9th ST.

NEW YORK

Az utolsó szó

A magyar leánykereskedőket deportálják. — A magyar bordélyházak tucatjaitól megtisztítják a szénvidéket. — Ipacs Lukácsot fogják elsőnek deportálni.

Emlékeztet, hogy milyen harcot folytatott a Magyar Bányászlap január hónapban a magyar tisztességért, hogy milyen tisztogatási hadjáratot indítottunk a magyar leánykereskedők ellen, akik gyalázatot hoztak a szénvidékre a magyar nemzetségre s hogy milyen zenebona alakult akkor ki különösen West Virginiában.

A Magyar Bányászlap mellett fel kellett vonulnia hetnyolc angol lapnak, napilapoknak és hetilapoknak, amelyek akarva, nem akarva csatlakoztak a koncerthez.

Lelkészek, hatóságai közegek, növények, egyházak és másfajta társadalmi testületek tucatjai sorakoztak fel akkor Loganban, Williamsban, Huntingtonban a "hunky" lap mellett, amely akkor heti egyetlen angol cikkkel vezető újsága volt a vidéknek. Az egyik fentnevezett városban még a Ku-Klux-Klan is elismerte, hogy a magyar újság a legtitességesebb lapja a vidéknek.

Furcsa dolgok következtek a hadjáratból.

Williamsban az egyik egyháznak a vezére lemondott az állásáról. Kisütötte a Bányász lap, hogy bordélyház van az épületében.

A másik egyháznak a vezére kijelentette, hogy ő nem mond le az állásáról, de a bordélyházat sem úzi ki a házából.

Az egyik büntanyáról kisütötték, hogy a szövetségi ügyész házában van s a kis városok sok előkelőségéről kisült akkor, hogy titokban sarcolt huznak a bordélyházakból és a pálinkás butikokból.

Williamsban ezeknek az előkelő uraknak már annyira kellemetlen lett a vizsgálat, hogy egy volt magyar szalonnos felbuzgatására a helyi Kiwanis Club állást foglalt a vizsgálat ellen.

Arra az álláspontra helyezkedtek, hogy hagyjuk mi Williamsban a bordélyházaival egyetemben, mert a város előkelő házi urainak szükségük van erre a nagy jövedelemre.

És természetesen mindenféle védelmet megadtak a magyar lélek-kufároknak, akik Ohioi és a keleti államokból szállították a magyar lányokat a szénvidékre.

Logan rendőrfőnöke nyíltan szembehelezkedett a renddel és a tisztességgel, bandita-fogással rohanta meg a Bányász lap kiküldött munkatársát s azt tellegesen inzultálta.

A magyar gazemberek közt akkoriban nagy jubileum és boldogság volt.

Azt hitték akkor, hogy a logani rendőrfőnök és a williamsoni Kiwanis Club a leghatalmasabb erők az országban s hogy ezekkel az erővel szemben tehetetlen a Bányászlap.

Igaz ugyan, hogy a Bányászlap kényszerítette ki azokat az egészségügyi intézkedéseket, amelyek a bordélyházak üzleteit némiképpen megfékeztek, de a tisztelt honfitársak azt gondolták, hogy azzal vége a mesének.

Hiába figyelmeztettük őket, hogy addig nem nyugszunk meg, amíg a jelenlegi állapotok nem változnak, hiába fenyegettük meg őket, hogy az üzleteik nemsokára véget érnek, ezek a megalkodott gonosztevők csak röhögtek.

Különösen röhögtek akkor, mikor Loganban a rend őre is melléjük állt, mikor Williamsban az egyházi és társadalmi előkelőségek is kijelentették, hogy a bordélyházak meg nem szűnnek.

Ezek a helyi hatóságok természetesen a saját portáikon erősebbek voltak a Bányász-

lapnál s ezért gondolták a magyar gonosztevők, hogy most már szárazon van a szénájuk.

A Magyar Bányászlap a logani bandita támadása után hallgatagon fogott a munkához.

S most például azt jelenthetjük az olvasóknak és a még mindig működésben levő leánykereskedőknek, hogy egy magyar bordélyházast a napokban fognak deportálni.

Ipacs Lukács magyar "hotelost", aki Charlestonban, W. Virginiában üzte a leánykereskedelem nemes mesterségét, már le is tartóztatták s vele együtt három megrontott leányt is deportálni fognak.

Ipacs ur még küzd a deportálás ellen, de ez a küzdelem hiábavaló fáradság lesz.

Aminthogy hiábavaló az a nagy hejehuja is, amely a logani és williamsoni magyar gonosztevők soraiban felhangzott, mikor a logani bandita Bányászlap munkatársát megtámadta.

Ebben az egész piszkos ügyben a szövetségi hatóságok fogják kimondani az utolsó szót s amint látni tetszik, az nem hangzik el a bordélyosok mellett.

Megígérhetjük Logan, Williamsban, Huntington, Charleston és általában a déli szénvidék magyar leánykereskedőinek, a magyar leányok és bűntanyák tulajdonosainak, hogy Ipacs Lukács nem egyedül fog átvitorlázni az Óházába.

Követni fogják őt a többiek, akik ugy gondolták, hogy heti husz-huszonöt dollárért az Egyesült Államok minden hatósága a zsebükben van.

Követni fogják Ipacs honfitársait azok a gentlemanek is, akik polgárai az országnak, mert a polgárpapírjaikat elköbözötték.

Akik nem polgárok, azok bemehetnek Magyarországra, mi

kor az Egyesült Államok ki- zsuppolják őket, de akik a magyar polgárságról lemondtak, azok nem térhetnek vissza — deportálás után — a magyar földre.

Leánykereskedésért kiutasított volt amerikai polgárok-nak semmi helye nincs az Óházában.

Ilyen szép sors és jövő vár azokra a kedves honfitársakra és honleányokra, akik olyan biztosak voltak benne, hogy a rendőrökkel és sheriffekkel nem bír meg a Bányászlap.

Minden egyes williamsoni, logani, huntingtoni, charlestoni és minden más west virginiai leánykereskedő ellen vizsgálatot és eljárást kérünk a szövetségi hatóságok részéről.

Az utolsó szót mostantól kezdve fogjuk kimondani ebben a szép magyar ügyben.

MAGYARORSZÁGBA

Közvetlen út Hamburgba és Népszereit hájónkon:

NEW YORK, ALBERT BALLIN,
HAMBURG, DEUTSCHLAND,
RESOLOTTE, BELGIUM,
CLEVELAND,
WESTPHALIA, THURINGIA

Kisbirtok elbírása és ellátása minden osztályban.

\$192.50

NEW YORKBÓL
BUDAPESTRE és VISSZA
(Minden 8-ik osztályon)
Kétsz. U. S. Revenue Tax

Pénzüldémi rendszerünk
éles, gyors és biztos
Visszatérítési engedélyt és más
információkért forduljon bármely
ügynökségünkbe, vagy

Hamburg-American Line
39 Broadway New York

FOGADJA MEG

*tanácsunkat és jöjjön a mi birtokunkra
farmeroskodni. Most még meg van az Ön
számára ez az alkalom, lehet azonban,
hogy holnap már nem lesz meg.*

*Ne várjon az utolsó pillanattig, ne várjon
addig, amíg a bányáiparban, vagy
gyáriparban uralkodó nehéz gazdasági
viszonyok felemészítik kis tőkéjét.*

*Most még jó befektetést eszközölhet
vele, most még otthoni szerezhet magá-
nak, most még függetlenítheti magát és
azt hisszük, hogy minden magyar ember-
nek ez az óhaja.*

*Ha vesz a mi farmjainkból, megala-
poztathja jövőjét, mert szorgalmas mun-
kája meg fogja hozni a maga gyümölcsét
és ami legfőbb, nem függ majd másoktól.*

*Nálunk kis tőkével rendelkezők is ve-
hetnek farmot maguknak, ne habozzon te-
hát, hanem siessen kihasználni a kedvező
alkalmat.*

*Irjon még ma részletes felvilágosításért
és mi megmagyarázzuk Önnek, hogy ho-
gyan lehet Ön is egy meglehetősen farm-
tulajdonos.*

ORANGE COUNTY COMPANY
Philips Bldg. Orlando, Fla.

vagy

HAUSER VILMOS, MANAGER
Bithlo, Fla. Bithlo, Fla.

Óhazai mesék....

A PATAK TITKA

Írta: SZENTIMREI MÁRTA

(Folytatás)

— Jól beszél... karriert fog csinálni — velekedtet az ifjú kollégáról egy öreg, egykor híres ügyvéd, aki mint vagyos ember, már néhány éve felhagyott hivatása gyakorlásával, tehát nem volt benne irigység.

Bartolák olyan ember arcával ült le, aki nemcsak hiszi, hanem el is tudja hitetni, a maga igazát. Csatlós se volt nála gyengébb szóval s beszédét gyönyörűen kidolgozta s ott is is mennydörögte, úgy, hogy a falak reszketni látszottak. Ellenben a főtárgyalás napján pechje volt, egy rossz fogtöve körül gyulladás támadt az az inyen s ez a metsző fájdalom igen befolyásolta. Halkan, színtelen hangon beszélt, nem tudta a hallgatóság figyelmét lekötöni, amely különben is az unalomig eltelte már a büntény ismertetésével s a szereplők jellemzésével s most már csak az ítéletre volt kíváncsi. Néhány jó hangszólyozott szép mondat mégis úgy hatott, mint mikor egy-egy csillag váratlanul felragyog a borús éjszakában.

— Ez az asszony megvezekelt már a házasságtörésért, midőn leánykájának életet adott. Mennyire szereti. Milyen nehezen vált meg tőle! Én láttam ma arcán a földöntúli gyötrelmet, midőn keblétől elszakított magzata nem ismerte meg. Nem, ez a szerencsétlen anya, aki elő megadásal viseli sorsát s nem vádol senkit, nem ölhette meg hitvestársát.

Meglepetést s feszült figyelmet akkor keltett, mikor ezeket mondotta: — "Semmiféle bizonyíték nincs arra nézve, hogy öv. Bujdosóné férje élete ellen tört, még az elhunyt belső részeiben talált mérég sem az! A gyilkos sőt az erdőőr maga vitte haza. Én azt hiszem, hogy ő maga mérgezte meg.

(Minden arcon csodálkozás tükröződött erre a merész feltevésre, mely idáig senkinek se jutott eszébe. A kir. ügyész gunyos mosollyal ütötte fel fejét.)

— Igen! Valaki besughatta neki, hogy felesége megcsalja s ezért végezni akart vele s magával. E mellett szól, hogy nem izlelte meg a sört, míg felesége meg nem költözte. Az összes tanuk egybehangzón zárkóztak embernek festették le az erdő-ört... ki tudja, meddig zárta magába haragját s bosszuját, míg sötét elhatározását tettre nem váltotta. A vizsgáló idáig nem terjedt ki erre a körülményre. Sajnos, a nyomozást kezdettől fogva téves irányba terelte a pagonyiak rosszindulatú plety-

kája, melyet a menyére kigyót-békát kiáltó anyós indított meg s mely hógörgeteg módjára egyre jobban nőtt s ide sodorta Bujdosónét a vádlottak padjára, hogy eltemesse fiatal életét. Nem, ennek nem szabad megtörténnie! Én bízom a Tekintetes törvényszék bölcs belátásában, hogy visszaadja egy ártatlan kisdédnek az anyát s egy bűnbánó asszonynak szabadságát!

A kir. ügyész nem tartotta szükségesnek s ezért nem élt azzal a jogával, hogy még egyszer felszólaljon, bár az "öngyilkosság" említésekor gunyosan rándult meg az ajka. A bíróság határozathozatalra vonult vissza. A védők s a hallgatóság fellélegzettek, pihentek, de egy negyedóra elteltével a szakértők idegesen nézegették zseborájukat.

— Ugyilátszik, nehezen egyeznek meg. Valóban úgy volt. Egyre fokozódott az idegesség, egy teljes óra telt el, míg a tanácselnök az esküdtszék élén ismét bevonult a terembe, hogy kihirdesse az ítéletet, melyet a vádlottak elcsigázva, kábultan, lehajtott fővel vártak, míg a védők nyakukat előre nyujtva hegyezték füleit s a füledt teremben félig megfőtt közönség alig mert lélegzetet venni.

— "Ófelsége a király nevében"... — kezdte a tanácselnök.

Szavai sürű erdőnek tetszettek, melynek tekervényes ösvényein csuda soká ért el ahová igyekezett.

— "Garabonci Lászlót az esküdtszék felmenti az ellene emelt vád és következményei alól, miután nem igazolódott be, hogy ő bujtotta volna fel hitvesgyilkosságára öv. Bujdosónét.

Bartolák arca úgy ragyogott, mint a nap, Garabonci fészeken kihuzta magát s Rózi kezei önkénytelenül imára kulcsolták.

A tanácselnök szavai tovább pergették.

— "Öv. Bujdosóné bűnösségét a tanvallomások alapján beigazolták vette az esküdtszék s őt hitvestársan elkövetett gyilkosságáért kötélfalára ítéli."

Tompa zuhanás szakította félbe az ítélet indokolását. A hátulsó sorokban ülők azt hitték, hogy a halálraítelt ájult el. Nem ő, hanem Garabonci. Felocsolták. A kir. ügyész nem nyugodott bele a Garabonci fölmentésébe, hanem fellebbezett. A halálítéletben megnyugodott. Az ellen a magából egészen kikelt Csatlós fellebbezett. Kudarca rettentően bántotta, bár palástolni igyekezett s biztatta Rózsit,

aki már oly kimerült volt, hogy elernyed idegeit a halálítélet sem rázta meg.

— Bizzon Istenben! Nem itt hangzik el az utolsó szó. Fellebbezünk!

Szétseledt a hallgatóság. Utközben megvitatta az ítéletet. Kinek tetszett — kinek nem! Azok a férfiak, akikben valami homályos sejtelen derengett, hogy feleségük kikapós, nagyon meg voltak elégedve a halálos ítélettel. Az asszonyok felzudultak s kardoskodtak Rózi ártatlansága mellett, azt is kifogásolták, hogy Garabonci felmentették, mert ha nem is bizonyult rá, hogy ő a gyilkosság értelmi szerzője, bizonyos, hogy ha békét hagy a régi szeretőjének, az nem keveredik bajba. De hát a bírák mind férfiak s holló nem vájja ki hollónak a szemét. Ilyen tiszteletlen nyilatkozatokat eresztettek meg, nem tartva magukat szoros az igazsághoz, mert hisz bizonyos, hogy száz eset közül kilencvenkilencben a férfivádlottak se menekülnek szárazon. Sőt Garabonci is elég hosszú vizsgálati fogságot szenvedett el, — most már bírói ítélet szerint — ártatlanul.

Garabonci egyelőre egyáltalán nem örülhetett felmentésének, visszakisérték zárkájába, mert hiszen a szabadlábra helyezés se történik meg azonnal, hanem csak bizonyos, a fogházi rend szerinti formások teljesítése után. Az elkészerített ember szerette volna fejet szétzuzni zárkájá falán. Mert mit is érezhet az a férfi, akinek asszonyát csufos halálra ítélik?

Magát a halálraítelt megszánta a jószág természet: zárkájába visszatérve ledől, imára kulcsolva kezeit s mély álomtalán álomba merült.

A pagonyiak csoportosan tartottak az állomás felé. Csak Dobosné maradt vissza s az után Garabonci védője mellé furakodott.

— Meg kellene a nagyságos ur száját aranyoztatni a remek beszédiért... ha el tetszik fogadni, küldök is én az urammal egy hordócska olyan bort, amelynél jobbat a papok se isznak.

— Köszönöm, jó asszony... már hogye fogadnám el olyan kellemes alakban az elismerést? De hát nem érdemlem magától, aki védcem ellen tanuskodott.

— Nagyon megérdemli. Aztán izé... tessék megmondani Garaboncinak, hogy miután kitisztázta a nagyságos ur a dolgot, az én ajtóim ezután is nyitva lesz előtte... és Lidi se haragszik rá egy cseppet se.

— Vettem észre! Bartolák Lidi felé vágott a szemével

aki pár lépéssel odébb pironkodott.

— De el ne tessék felejteni, drága nagyságos ur!

— Jó... jó! — rázta le nyakáról Bartolák, ki már futott volna a vendéglőbe, mert hallatlanul éhes volt s barátai körében óhajtott kiélvezni sikerét.

Az öreg Bujdosóné is elutazott Bálintkával. A gyerek félt, hogy kikap tőle, amiért mostohájához odafutott. De nem bántotta, mert a bírák ítélete kielégítette bosszuvágyát.

— Ha száz esztendeig élsz, se felejtse el, amit ma láttál, hallottál, — íptette unokáját. — A cifra palóc menyecske, aki miatt apátlan árva vagy, lógni fog, lelke pokrolra száll. Ugy kell neki. De utáld a szeretőjét is. Az megmenekül a büntetés-től. Ha megnősz, keresd fel, számold le vele te!

A kis kerekfejű magyar összehuzta magát, ijedten hallgatott. Eszébe jutottak azok a szörnyűséges mesék, amiket egyszerű-mászor hallott, itt-ott olvasott, akaszott emberekről, akiket ide-oda fújt a szél az akasztófán, mialatt varjuk osztottak, hogy melyik vájja ki a szemüket? Egy mesékönyvben hóhért is látott lefestve, vörös ruhában, amint kötelet dob a királykisasszony nyakába. Így tesz majd Rózi is a hóhér.

Szeretett volna hangosan sirni, de nem mert. Ismét a mesékre gondolt. A mesékben, pont az utolsó pillanatban mindig megmentette valaki a királyleányt. Biztosan Garabonci is odavágtat majd az akasztófához, kiragadja Rózsit a hóhér kezéből, táltos piripájára emeli s köd előtte... köd utánam — elvágatnak oda, ahol senki se talál rájuk.

Bálintka tiszta kis szivében nem volt helye a gyűlöletnek. Nem is hitte el senkinek, hogy Rózi mérgezte meg az apját. Ő szerette fiatal mostoháját.

GARABONCI HELYET KERES

Garabonci kieresztették a fogházból. Lehorgaszott fővel, nekikeseredve lépegett az utcán. Védőjéhez indult, hogy megköszönje érte való fáradozását. El is készíttette magában a szavakat, de amint kopogtatott a fiatal ügyvédhez, még mielőtt belefogott volna mondokájába, ő vidáman csapott vállára.

— No, ugye kihuztam a csavából? — Köszönöm is. Meghálalom a nagyságos urnak valamikor, mivelhogy most még nem telik a szegénységemtől. Jelen-

leg azt se tudom, hogy legyenek!

— Menjen szépen haza Pagonyca, a hoi már senki se vethet semmit a szemére. — Isten ments! Akkor aztán holtomig raboskodhatnék, mert mindet agyonverném, akik úgy bemártottak a tárgyaláson. — No... no... nem kell úgy heveskedni. Izenetet hagyott nálam valaki, — huncorgatott Bartolák. — Még egy hordócska finom kadarka bort is ígért az átadásért.

— Izenetet? Nekem? Kicsoda? — Dobosné. Azt izeni, hogy nyitva áll előtte ezután megint az ajtaja.

— Tövig szakadjon el a lábam, ha én valaha belépek a házába. Hiszen ő tett legjobban csuffá a tárgyaláson, a mézes-mázos égetnivaló.

— Mert eszerben hagyta a lányát. Fáj ám az egy anyának, még ha pupos is a lánya, hát még ha olyan gyönyörű virágszál, mint Lidi. Hallja., ha engem szeretne, én nem kéretném magamat. De mivel ő lesz magának mindent megbocsátani, a legokosabb, amit tehet, ha szépen kibékíti és hamarosan megesküsznek.

— Inkább nekimegyek a Dunának! — Bolond beszéd! Az a szép lány módos is... mi kivetni valót talál rajta?

— Rajta semmit. Áldja meg az Isten, ahol egyet lép és adjon neki kedvére való embert, ki megbecsülje. A kétszínű anyjának nem tudnék a szeme közé nézni. Aztán meg Rózsit, meg a kislányt csak nem hagyhatom el? Alávalóság lenne.

— A kisánnyrój mindenesetre köteles gondoskodni, Bujdosóné... nézze... körülbelül már elveszett, akár végrehajtják rajta a halálos ítéletet, akár átváltoztatják élethossziglani, vagy csak 15 évi fegyházra is. Mert mire azt kitölti, nem fog már kelleni se magának, se másnak. Néze, nekem mindegy, hogy maga kit vesz el, csupán jóindulatból mondom.

— Alássan köszönöm a nagyságos ur jóindulatát, de én számot vettem magammal. Egy percel se akarok tovább élni, mint Rózi. De hátha felmenti a felsőbb bíróság?

Bartolák a fejét rázta.

— Ahhoz édeskevés a remény.

Garabonci szomorúan forgatta ide-oda kalapját.

— Alássan kérem a nagyságos urat, nem tetszene nekem valami helyet tudni? Elmennek akárminek: kocsisnak, mindenesnek, boltiszolgának. Se pénzem, se...

(Folytatása következik)

AZ ILLINOIS COAL CORPORATION TIZ MILLIÓS BUKÁSA

Az Illinois Coal Corporation tizmillió dolláros vállalatnak még négy millió dollár kifizetetlen tartozása is fog maradni.

A bányák és szénterületeik legnagyobb részét a Jefferson Coal Corporation veszi át, de a Springfield, Auburn, Virden, Girard és Nokomis bányák a Lincoln Coal Corporationhoz kerültek.

JÓ TERMÉS VOLT AZ ÉSZAK-NYUGATI ÁLLAMOKBAN

Az észak-nyugati államokban — Washington és Montana — az idén nagyon jó termést takarítanak be a farmerek.

Az ugynevezett Kennewick-Yakima Valleyből — ahová a Northern Pacific vasut a magyarokat hívja, — 1928 június 30-ig hatszáz ezer dollár értékű cseresznyét, spárgát, földi-epret szállítottak el.

A hatszáz ezer dollárban nem foglaltatik benne, amit krumpliért, kerti veteményekért, salátáért, hagymáért és más egyéb zöldségfélékért bevették.

Nincs természetesen beleszá-

Az Illinois Coal Corporation részvényesei tiltakoztak a vagyion eladása ellen, mert az nem hozta be a befektetett tőke két százalékát sem, de az eladást a bíróság jóváhagyta.

Az Illinois Coal Corporation összeomlása volt a legnagyobb bányakatasztrófa az államban, ahol egyébként ebben az évben hetven bányatársaság dönt már össze.

mitva az se, amit jószágokért kaptak ennek a vidéknek boldog farmerjei. Az állattenyésztés ezen a vidéken nagyon jól fejlődő és virágzó mesterség.

Julius hónapban 222 vasúti kocsi lucernát és szénát szállítottak el, 131 kocsi búzát, 39 kocsi kerti veteményt, 2500 kocsi krumplit, 400 kocsi kanna-zott barackot stb. 56 kocsi gyapjút, 4 vasúti kocsi komlót, 100 vasúti kocsival pedig jószágot.

Az évi baracktermést 2000 vasúti kocsira becsülik, de óriási termést remélnek almából, körtéből és egyéb gyümölcsökből.

A termő földek, melyekre a magyarokat hívják, elsősorban guak. Minden magyar ember bizonyos lehet abban, hogy

egy olyan hatalmas vasúti társaság, mint a Northern Pacific, nem fogja az embereket valami vadonba, rossz földekre hívni. Hiszen a vasúttársaság érdeke, hogy boldoguló farmernek lakjanak vasutai mentén, mert akkor több a szállítani való.

A vasúttársaság nem akar földet eladni senkinek se, de rajta van, hogy a vonaluk mente minél népesebb legyen. A földvásárlásnál nagyon vigyáznak arra, hogy az új telepes jó földet vegyen mérsékelt áron és azután is mindenben segítenek a telepesnek, hogy az boldoguljon.

Washington állam Yakima Valleyjében a földek ára ma még nagyon alacsony és kis tőkével lehet annyi földet venni, hogy azon egy család szorgalmas munkával szépen boldogul.

Sajnos, a bányáipar betegsége ma már olyan stádiumba jutott, hogy a bányászok igen nagy tömegének más mesterség után kell nézni. Akik benn maradhatnak a bányáiparban, azoknak se lesz valami jó keresetük. A bányászok bérét folyton vágják.

Akik a földművelést cserélték fel a bányászattal, jól teszik, ha visszatérnek eredeti mesterségükhöz. A farmokon önálló emberek lehetnek, a kiknek senki nem parancsol.

Jobb helyen senki se telepedhet le, mint Washington állam Yakima Valleyjében, ahol

már most is találhatók boldog magyar farmerek. Régebben telepedtek meg és ma már nemcsak szép otthonnal rendelkeznek, de egy kis megtakarított tőkével is.

Aki bővebbet akar tudni Észak-Nyugat lehetőségeiről, az ottani farmerkedésről, jól teszi, ha ír a következő címre: Stephen Gábor, Northern Pacific Railway Co. Agricultural Development Dept., St. Paul, Minn.

CSÖDDE KERÜLT EGY KEMÉNYSZÉN BÁNYA

A szénipar általános betegsége mutatja, hogy ma már nem csak puhaszén bányák mennek tönkre, de keményszén bányák is, melyek nem is olyan régen még nagy hasznot hoztak részvényeseiknek.

A Shamokin Coal Co. jelentette be, hogy képtelen fizetési kötelezettségeinek eleget tenni és csődöt kérték.

Ha egyletének

MEGHÍVÓRA - LEVÉLPAPÍRRA - BÁLI BELÉPŐ JEGYKÉ - LUNCH TIKETEKRE, VAGY EGYÉB SZÉP KIVITELŰ NYOMTATVÁNYOKRA VOLNA SZÜKSÉGE, AJÁNLJA

Magyar Bányászlap nyomdáját

1947 PARSONS AVE COLUMBUS, OHIO

OHIO MÉG NINCS LEGÁZOLVA

Egyes, a helyzettel nem ismerős magyar lapok örömmel írták meg, hogy Ohioban meggyeztek s hogy a szervezett bányászok öt dolláros napszám mellett munkához látnak.

Erre egy csomó magyar bányász megjelent Kelet Ohio-ban, ahol szomorúan tapasztalták, hogy még az öt dolláros megegyezés sem általános.

Egynéhány kisebb bányatársaság megegyezett a szervezettel s ezek egyelőre megfizetik az öt dollárt. Ez az egészség azonban mindössze kétezeröt-száz bányászt érint.

A többi ohioi bányászt az egészség nem érinti.

A bányatársaságok ugyanis évés közben kapták meg az étvágyat s most már nemcsak a munkadíjat akarják a semmire redukálni, de véget akarnak vetni a szervezetnek.

Egyáltalában nem hajlandók semmiféle tárgyaláson megjelenni s gögösen jelentik ki, hogy nem állnak szóba a szervezettel.

Kelet Ohio-ban, Athens Countyban is megpróbálnak dolgoztatni sztrájk törökkel, illetve a szervezettől elszakadó emberekkel.

A bányászok annyira már meg vannak verve, hogy hajlandók békét kötni akármilyen munkadíjjal, de annyira még nincsenek, hogy lemondjanak

a szervezetről.

Éppen ezért Kelet Ohio-ban és Athens County nagyobb bányáiban nincs még béke, munka után oda ne menjenek a bányászok. Hiszen ha meg is kötnek az egyezséget, van most Ohio-ban elég bányász, akikre a munka nagyon ráfér.

INGYEN ASTHMÁBAN ÉS VÁLTOZÁSBAN SZÁLVÉDŐKNEK

Ingyen próbája annak a gyógymódnak, amit mindenki megpróbálhat kényelmetlenség, vagy idővesztés nélkül.

Van egy gyógymódnak az asthma megszüntetésére és azt akarjuk, hogy a mi köztünkön próbálja ki. Mellőzve, hogy az ön esete régebbi, vagy újabb keletű-e, vajon krónikus asthma, vagy változó alakú, jelenlegi-e, kérje próbára a mi gyógymódnak. Mellőzve, hogy milyen éghajlat alatt lakik, mi a kora, vagy foglalkozása, ha asthma-ban, vagy változóban szenved, a mi módszerünk pontosan meg fogja gyógyítani.

Különösen azokhoz a láthatóan reménytelen esetekben akarjuk küldeni, ahol a mindenféle bejegyzések, opium készítmények, gőzök, "patent füstölők" stb. nem segítettek. Mindenkinek saját költségünkön akarjuk megmutatni, hogy a mi gyógymódnak van hivata véget vetni a nehéz légzésnek minden légszűkítő és azoknak a borzalmak rohamoknak.

Ez az ingyenes ajánlat sokkal fontosabb, mintsem egy napig is elhanyagoljuk. Irjon most és küldje el a gyógymódot azonnal. Ne küldjön pénzt, egyszerűen küldje be az alatti szelvényt.

INGYEN PRÓBA SZELVÉNY
FRONTIER ASTHMA CO.
2449 Frontier Building
462 Niagara St. - Buffalo, N. Y.
Küldjék el gyógymódnak ingyenes próbáját erre a címre:

A REPUBLIKÁNUS PÁRT ZÁSZLÓVIVŐI A NAGY POLITIKAI KÉRDÉSEKRŐL

(A republikánus párt-iroda közleménye.)

Azzal a beszéddel, amelyet Charles Curtis szenátor, a republikánus párt alelnökjelöltje tartott a minap és amely szoros összefüggésben van Hoover hatalmas Palo Alto-i beszédével, az ország végre tisztázza és pontos képet kapott arról, hogy a párt két vezető jelöltje hogy magyarázza a republikánus politikai programot. A két beszédet, amelyeket méltán nevezhetünk a mai amerikai politikai élet kortörténeti dokumentumainak, nem lehet egymástól elválasztani: mindkettő ugyanaból a politikai világnézetből fakad és ugyanazt a politikai ideológiát tükrözi. Mindkét beszéd magán viseli Hoover és Curtis republikánus államférfiúi koncepciójának bélyegét és azt a tiszta politikai idealizmust, a melyet mindkét vezér a zászlajára irt. Nemcsak az ország igazi politikai problémáit mutatja ez a két beszéd, azokat a problémákat, amelyek körül a jelenlegi választási harc forog, hanem pontosan megmutatja azt az álláspontot is, a melyet a republikánus párt vezetési Amerika nagy politikai és gazdasági kérdéseivel szemben elfoglalnak.

Mit jelent a prosperitás?

Mindkét államférfi a politikai helyzet kulcsfontosságú ország prosperitásában látja; e körül a kérdés körül forognak aztán a kisebb jelentőségű "issue"-k. A "prosperitás" azonban e két beszéd megvilágításában többet jelent, mint üres frázist. Ennek a kifejezésnek komoly értelme és igazsága, mely emberi vonatkozásai vannak. Amit mi általában prosperitásnak nevezünk, az nem a gazdagság egyre növekvő koncentrációját jelenti néhány ember kezében, hanem a

munkások, a dolgozó férfiak és nők általános élet-standardjének fokozatos és mégis gyors emelkedését. Maga Hoover Palo Alto-i beszédében érdekes számokkal és statisztikai adatokkal mutatott rá erre az általános jólét-emelkedésre és mindarra, ami a jólét emelkedését mutatja: a takarékbetétek emelkedésére, arra, hogy mennyivel több új otthon épült föl és arra, hogy a technika fejlődése Amerika minden lakosa számára mennyi fáradságos munkát takarít meg. Azonban ezeknek a statisztikai adatoknak a segítségére nélkül is látjuk és érezzük valamennyien, milyen mértékben emelkedett az általános — és tegyük hozzá mindjárt: az egyéni — jólét Amerikában, azokban az években, mialatt a republikánus párt kormányozta az országot. Valóban: az a haladás, amelyet Amerika tett abban az irányban, hogy minél nagyobb egyéni jólétet és kényelmet biztosítson valamennyi polgára számára, egyenesen csodálatos. A prosperitás előnyeiből még a legszegényebb lakosai ennek az országnak is kivesszik a részüket. Nézzük meg, mennyivel jobban és kényelmesebben élünk ma, mint éltünk tíz évvel ezelőtt. Jobb és kényelmesebb lakásban lakunk, a gyermekeinknek jobb nevelést tudunk adni, az asszonyaink munkája kényelmesebb és egyszerűbb lett, a jövőnkét biztosítottabbnak látjuk azáltal, hogy több pénzt takarítottunk meg, a szórakozás lehetőségét pedig az olyan találmányok, mint például a radio, a legszegényebb otthonokba is elvitték.

A republikánus politika célja

Az amerikai politika célja ilyen körülmények között tehát nem lehet más, mint hogy ezt a prosperitást, amely mind nyájunk egyéni jólétét jelenti, megtartsuk, sőt lehetőleg fejlesszük a jövőben is. Ez a republikánus párt politikája. Közönséges nyelvre lefordítva ez annyit tesz, hogy jobban akarunk élni, könnyebb munkával akarunk többet keresni és nagyobb mértékben akarjuk kivenni a bennünket meillető részt az élet örömeiből. Ez az, amit a republikánus párt akar adni Amerika polgárainak. A republikánus párt jelöltjei azonban nem állanak meg itt, hanem tovább mennek egy lépéssel. Megmondják azt is, hogy milyen módon akarják elérni a prosperitás további emelkedését. Legelső sorban biztosítani és lehetőleg emelni akarják mindazoknak a jövedelmét, akik nehezen dolgoznak. Segíteni akarják a munkást és a farmert. A farmereket illetőleg konstruktív és végleges tervük van, amely segítséget nyújtana a farmernek, mielőtt Hoovert és Curtist megválasztják. Ami a munkásokat illeti, Hoover is, Curtis is, rövidebb munkaidőt és magasabb munkabéretet követelnek. "Magam is a két kezem munkájával, fáradságos testi munkával kerestem meg a kenyeremet" mondotta Mr. Hoover "természetes tehát,

hogy minden rokonszenvem és barátságom a dolgozó oldalán van." Természetes, hogy Hoover a union-ok mellett van és azt szeretné, ha a munkásvezetők nőnének és erősödnének. Ami Curtist illeti, ő szoros kapcsolatot lát a munkás-életstandard-ja és a bevándorlás korlátozása között.

A bevándorlás és a munkásság

Sokan közülünk a kvóta törvény megszüntetését követelik. Ezek azonban elfelejtik azt, hogy mit jelentene épp a munkásság szempontjából ez a változás. A szervezetlen európai munkások milliói ösztönlenek el Amerikát, munkások, akik hajlandók lennének sokkal olcsóbb munkabérek mellett dolgozni, mint azok, akik már hosszú idő óta itt vannak Amerikában. A kvóta megváltoztatása a lehető legintenzívebb intőzkedés lenne, a melyből tisztán és kizárólag csak azoknak az önző munkaadóknak, vállalkozóknak lenne hasznuk, akik rabszolgákkal akarnak dolgoztatni éhberért. Igaz: a kvóta-törvény súlyos megpróbáltatást jelent családok számára, amelyeknek a tagjait nagyon sokszor igaztalanul elválasztja egymástól. Hoover ennek teljes tudatában van és a helyzet javítását igéri. "A bevándorlási törvényt javítanunk kell" — mondotta, arra célozván, hogy a bevándorlás problémájának egyetlen okos és helyes megoldása az, ha megtartjuk a korlátozott bevándorlás minden előnyét és kiküszöböljük a hátrányait.

Hoover azonban még tovább megy abban a törekvésében, hogy a munkásokat megvédje a munkabér csökkenés veszélyével szemben. Bármi nagy is az amerikai prosperitás, mindig van egy hadsereg, amely a munkás bérének nivóját veszélyezteti: a munkanélküliek hadserege. Ezt a hadsereget Hoover úgy akarja eltüntetni, hogy hatalmas, gigászi mértékű közmunkákat ajánl: új utak, új vízi utak építését, az elektromos vizierő nagyobb kihasználását és az öntözés — irrigáció — kiterjesztését. Ez azt jelentené, hogy egyszerre rengeteg munkásra lenne szükség, a munkanélküliek elhelyezkedhetnének és nemcsak hogy nem veszélyeztetnék a munkabérek nívóját, hanem a kereslet és kínálat törvénye alapján fel is vernék a béreket.

Nem fizethetjük a külföld adósságait

Az adók leszállítása és a külföldi adósságok rendezése is olyan kérdések, amelyek az általános prosperitással vannak összefüggésben és a dolgozók tömegeit védik. Az utolsó nyolc év alatt négy ízben szállították le az adókat, még pedig mind a négy ízben oly módon, hogy abból a kis embernek volt haszna. Hoover és Curtis az adók további leszállítását javasolják. Ami a külföldi adósságokat illeti, ez a pont, amely Amerika idegen származású polgárait a legközelebb érdekli. Nyolc évvel ezelőtt voltak sokan, akik amellett kardoskodtak, hogy Amerika engedje el az idegen államok tartozásait, mert hiszen Amerika is részt vett a háborúban és volt szövetségeseit nem tekintheti egyszerű adósnak. Nézzük csak, mi történt volna, ha a republikánus kormány ezt a politikát követi? Államadósságunk meg nőtt volna és nekünk Amerika polgárainak kellett volna fizetnünk azt, amivel Franciaország, Anglia és a többi államok tartoznak Amerikának. Talán mondani sem kell, hogy Amíg például valamennyi polgárnak száz száz dollár-ral több adót kellett volna fi-

zetnie, az európai adósok a számukra ilyenformán megtakarított pénzt újabb fegyverkezésbe fektették volna bele. Az, hogy Amerika ragaszkodott az adós fizess elvéhez, azt jelentette, hogy egyrészt minden polgára számára pénzt takarított meg, másrészt pedig azt, hogy hozzájárult a béke fenntartásához.

Hoover is, Curtis is a magas vámtarifa mellett foglaltak állást. Az ő szemükben a védővám legelső sorban a munkást védi. Curtis kifejtette a beszédében, hogy mit jelentett volna az, ha a vámoikat leszállítják? Az országot elárasztották volna olcsóbb európai árukkal, amelyekkel az amerikai termelés nem tudna versenyezni, éppen azért, mert itt magasabbak a munkabérek. Néhány importer persze vagyonekat keresne, — hanem a munkásság tömegei szenvednének, mert egész sereg gyár tönkremenne, egész sereg munkást bocsátának el és a fokozott munkanélküliség leszállítaná újra a munkabéreket.

Az emberi megértés politikája

E két beszéd megvilágításában ilyenformán tisztára szociális programmá, népjóléti programmá egyszerűsödik le a republikánus párt választási platformja, népjóléti program má, amelynek célja az, hogy megerősítse és fokozza azt az általános prosperitást, amely Amerikát a világ első nemzetévé tette és amely az egész világ csodálkozását vonta maga után.

Mindkét beszédnek szociális egyszerűség vonul végig. Nincsenek bennük üres frázisok, cifra szóvirágok, nem spekulálnak a tömegek olcsó és alacsony ösztöneire, nem hízlelegnek bizonyos osztályoknak és nem udvarolnak vökökért. Annnyira egyszerű, annyira nyilvános mindkét beszéd, hogy az első pillanatra szinte hidegnek, hűvösnek tetszik mindkettő. És mégis: az egyszerű, kezesetlen és cifrázatlan szavak mögött meleg emberi szív dobog. Két államférfi meleg érzelmeiket ebben a két beszédében az egyszerű emberrel szemben. Ahhoz a bizonyos átlagemberhez szól ez a két beszéd, aki ott dolgozik a gyárakban, ott műveli a földet a farmokon, ott görnyed iróasztala fölött az irodában, ott izzad a shop-okban. A két államférfi, aki ezt a két beszédet tartotta, nem igyekezett az emberek érzelmeire apellálni. Tényeket állapítottak meg, mintha csak azt akarnák mondani: Itt vagyunk, ez az álláspontunk, ezt akarjuk elérni. És mégis mindnyájunk szívéhez szólt ez a két beszéd. Mert hiszen: amit el akarnak érni, az mindnyájunk jóléte, boldogulása, — szebb jövő valamennyi dolgozó amerikai polgár számára.

ROBBANÁS EGY BányÁBAN

A Harvey Coal Co. Harveyton, Ky. bányájában robbanás történt, mely Vance York nevű bajtársat megölte.

KIS HIRDETÉSEK

Keretetés, Levelezés, Munkát keresés. Eladási nyar, vagy keres 20 szög egyszerű közlés 50c, háromszori közlés \$1.25, husz szög felül minden további közlésenként 3c.

Ugyanakkor kerestetés, Eladó vagy bérebeadó farmok, ingatlan, ház vagy üzlet vétele és eladása, Üzleti alkalmak, Társas keres: 20 szög egyszerű \$1.60, 20 szög felül minden közlésenként 8 cent.

Háromszori közlés soronként 35c. Egy sor 5 szövből állhat. Legkisebb hirdetés egyszeri közlése 1 dollár 60 cent, háromszori közlése 4 dollár 0 cent.

Nagyobb betűkkel szedett hirdetésért a fenti árak kétszerese számítandó. Kihirdetéseket felvesz a Magyar Bányászlap kiadóhivatala, Himlerville, Kentucky.

KERESTETÉS

Edes lányom, Borbála, kérélek, adj életjelt magadrol, nyugtasd meg apádat, mert később megbánod. Mike Boromislta, Box 255, Pocahontas, Va. (Szept 20)

Ondrejcsik Györgyöt keressük, aki Békéscsabán született 1878 évben. Aki tud róla, legyen szives, tudassa címét e lap kiadóhivatalával, mert fontos ügyben van rá szükségünk.

ELADÓ

Eladó farm. 126 akér, melyből 40 hold szántó, a többi erdő és legelő, eladó. Van 7 tehén, 6 üsző, 3 bika, 2 ló, nagy ház, 2 istálló, gazdasági szerzők. Ara 4000 dollár. 2200 dollár fizetendő készpénzben. Erdők lődjön a tulajdonosnál. John Urban, Rfd. 1, Oxford, N. Y.

HIMLERVILLEIEK FIGYELMÉBE

A Himler Coal Company Receiverjétől azt az értesítést kaptuk, hogy a Himler-bánya sorsa csak október elseje körül fog eldőlni.

A bánya bond-holderjai (a first mortgage tulajdonosai) fore-close-olják a követeléseiket s valószínűleg ők veszik át a bányát, talán a bondokat kibocsátó bankkal közösen.

Remény van rá, hogy a törvényes lépések október elsejére befejezést nyerne s hogy akkorra az üzem megkezdődik.

Azért közöljük ezt a Bányászlapban, hogy a Himlerville lakó, de jelenleg másolddogzó bányászok ok nélkül tizedikére ne menjenek haza, mert változás akkorra nem lesz.

MAGYARORSZÁGBA
vagy onnan ide
BREMÁN ÁT
a legnagyobb és leggyorsabb német hajón,
COLUMBUS
gőzcsón vagy e vonal más hajóján. Kizárólag cines harmadosztályú State-roomok. Leszállított áru körtárazás hajójegy. Felvilágosítást forduljon a helyi ügynökhöz, vagy
32 B'way, New York
NORTH GERMAN LLOYD

DR. W. F. LEECH
SZEM, FÜL, ORR ES TOROK ORVOS
First National Bank Building
WILLIAMSON, W. VA.
SZEMÜVEGEL IS SZOLGÁLOK
Rendelő telefonszáma 246
Lakás telefonszáma 466

ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE!
Arra kérjük tisztelt előfizetőinket, hogy címváltozások esetén sziveskedjenek mindig a régi címet is közölni velünk. Ezzel megkönnyítik kiadóhivatalunk munkáját és egyúttal gyorsabban kapják kézhez a lapot is.
Kérjük egyúttal, hogy a címváltozásokat ne hetek múltán, hanem azonnal tudassák velünk, mert nagyon sok esetben előfordul, hogy az így elkallódott száموkat nem tudjuk aztán pótolni.
Tisztelettel:
A MAGYAR BányÁSZLAP KIADÓHIVATALA.

Kezddőnek az iskolák. Az anyának különösen most kell vigyázniaok idegesekre. A
KESERŰ BOR TRINER
rendbentartja a gyomrot és így elhárítja az innen eredő bajokat. A Triner Keserű Bor elősegíti az emésztést is. Minden gyógyszerárban kapható.

MULATSÁGOK A MAGYAR BányÁPLÉZEKEN.

(Mindem egyület báli hirdetését ingyen közöljük e rovatban, mely egyet a Magyar Bányászlap nyomdájában készített a mulatsághoz szükséges nyomtatványokat.)

A Munkás Betegsegélyző Szövetség 87-ik Osztálya 1928 szeptember 15-én, szombaton a logani, W. Va. Colonial Hotel tánctermében nagyszabású Szüreti Bált rendez. A zenét egy elsőrendű vonós-zenekar szolgáltatja Szegedi Sándor primás vezetésével. Belépti díj férfiaknak \$1.00, nőknek 25c. A mulatság kezdete délután 5 órakor, vége — soha.

A Woodmen of the World Logan Valley Miners Camp No. 188. 1928 szeptember 29-én, szombaton nagy Szüreti Mulatságot rendez Loganban, W. Va., a Colonial Hotel tánctermében (John Gyöngyössy táncterem.) Magyar vonós zenekar. Frissítők, hűsítők. Belépti díj férfiaknak \$1.00, nőknek 25c.

A Magyar Bányászlapot bányászok irják bányászokról bányászoknak.

PÉNZ
KÜLDEMÉNYEKET gyorsan és pontosan fizetünk ki a világ bármely részében a legalacsonyabb napi ártólammal
HAJÓJEGYEK minden vonalra a társaságok eredeti árálban kamatot fizetünk betétokra.
4%
AMERICAN UNION BANK
37-ik utca és 8-ik Avenue.
Fiókirodák:
Broadway és 21-ik utca
Second Ave és 83-ik utca.
NEW YORK.

EGYELETI KALAUZ
ELSŐ JOBS ÉS KÖRNYÉKE MAGYAR BányÁSZ BS. EGYLET

Székhelye: Jobs, Ohio. Gyűléseit tartja minden hónap második vasárnapján Murray City, Ohioban. Az egylet hivatalos lapja: Magyar Bányászlap.

Elnökök: Boros József; alelnökök: Hajdú József; jegyző: Jagert Imre, Box 424, Murray City Ohio; titkár: Adaházi Sándor, Box 163, Murray City, Ohio; pénztárnok: Imri Imre; ellenőr: Tóth Márton; hármás bizottság: Belfi András, Vash Gyula, Szabó Pál; zászlóvivők: Mészáros Imre, Krajnyik Mihály; betéligatógatók: Murray City, Ohioban Molnár József; Holstein, Ohioban Molnár József; Columbus, Ohioban Kristóf Mihály; rendfentartó: Popczal József; koffer gazda: Jager Imre.

A CONGOI I. RÁKÓZCI FERENC BányÁSZ BETEGSEGÉLYZŐ E. Alakult 1894 Január hó 11-én. Az egylet tisztikara: Diszelnök: Buczkó András; elnök: Rezer János; alelnök: Urbán Mihály; pénztárnok: Szántó János; titkár: Varga András, Box 156, Congo, Ohio; jegyző: Tőkölvi Ferenc; pénztári titkár: Muray Lajos; ellenőr: Tamás János; számvéző: Kádár Mihály; betéligatógató: Muray Sndor; betéligatógató Congon: Muray Sándor, Drakeon Sips Mihály; 3 tagu bizottság: Urbán József, Titka János, Bodnár János; zászlóvivők: Kékes József, Ifj. Molnár János; tehermó: E. István és E. Tóth József; óhivatalos orvos Dr. James Miller.

ELSŐ TUG RIVERI MAGYAR MUNKÁS BETEGSEGÉLYZŐ EGYLET. Alakult: 1903 október hó 1-én. Hivatalos lapja a Magyar Bányászlap. Székhelye: Gary, W. Va. A főtitkár: Főnökök: Buzsák József. Főalelnökök: Id. Nagy Mihály. Pénztár: Kovács Pál, Box 191, Filbert, W. Va. Pénztárnok: Nagy János. Pénztárnok: Soltész József. Bizottsági tagok: Horváth János, Váncs János, Szurcsák János.

HA EGYLETÉNEK meghívóra, levélpapírra, bo-ritéckra, báli belépti jegyekre, lunch ticketekre, vagy egyéb szép kintéllí nyomtatványokra volna szükség, adjánja a Magyar Bányászlap Nyomdájákn.

KÉPVISELŐINK:
VIRGINIA
Ifj. Dobos András, Pocahontas, Va.
Szabó István, Dante, Va.
KENTUCKY
Farkas Balázs, Lynch, Ky.
Szász Agoston, Benham, Ky.
Varga Sándor, Stone, Ky.
WEST VIRGINIA
Bettes Barna, Pursglove, Osage
Jere, W. Va.
Gally Géza, Capels, W. Va.
György István, Short Creek, W. Va.
Hoffman János, Carotta, Yukon,
Coalwood, Premier, W. Va.
Hornák József, Reedsville, W. Va.
Melegh Imre, Glen White, W. Va.
Óndó József, Ward, W. Va.
Paul István, Jenkins Jones, W. Va.
Szerencsés János, Fairmont, W. Virginia.
Torchia & Klacko Co., Clarksburg, W. Va.
George Szita, Frances, W. Va.
Soltész Péter, Elm Grove, W. Va.
Veszprémi Sándor, Monroville, W. Va., Rossmore, W. Va.

PENNSYLVANIA
Angyalosi József, Star Junction, Pa. és Perropolis, Pa.
Julius Bakos, La Belle, Pa.
Benko János, Cherryville, Pa.
Csobák István, Hellwood, Pa.
Debrecei Ferenc, McKeesport, Pa.
Darnay József, Fredericktown, Pa.
Eperjessy István, Johnstown, Pa.
Fejes István, Brownsville, Pa.
Fekete József, Edwardville, Pa.
Gyúrké Mihály, Nanty Glo, Pa.
Gmery József, Mercer, Pa.
Jeso A. János, Rutherford, Pa.
Kopácsy János, Hazleton és vidéke, Pa.
Lázár Lajos, Kulpmont, Pa.
Lukács János, Gallitzin, Pa.
Molnár András, Van Meter, Pa.
Novák János, Elizabeth, Pa.
Nagy József, Marsteller, Pa.
Sütő János, Windber, Pa.
Varga József, Mercer, Pa.
Vaskó János, Allison, Pa.
Várnay Imre, Uniontown, Pa.
Veréb István, Brazzall, Pa.
Veréb József, Hooversville, Pa.

OHIO
Bányász József, Tiltonsville, Ohio
Barók Dániel, Adena, Duncan Wood, Herrick, Ramsey, Blairmont, O.
Burdóhán Mihály, Bradley, O.
Jelenik Albert, Dillonville, Pinefork, Dungen, Harpersville, Ducaanwood, Glen-Robinson, Yorkville, Glen Runs, Smithfield, Ramsey, Robeyville, Ohio.
Könyves János, Columbus, Ohio.
Kovács János, St. Clairsville, O.
Tóth Károly, Rayport City, O.
Tóth István, Rayland, O.
MICHIGAN
Trimai József, Detroit, Mich.

INDIANA
Bodnár Péter, Clinton, Ind.
Szobonyi István, Terre-Haute, Ind.
ILLINOIS
Pürjes Agoston, Orient, Ill.
Miklósi Pál, Aurora, Ill.
Soltész Pál, Buckner, Ill.
Takács József, Diverson, Ill.
NEW JERSEY
Nagy József, Franklin, N. J.
Olsavszky Sándor, Newark, N. J.
NEW YORK
Mihályi Zoltán, Glonfield, N. Y.
COLORADO
Fodor Vilmos, Camp Shumway, Colo.
Kovács Gyula, Farbes, Colo.

LOUISIANA
Kapus Márton, Hammond, La.
CONNECTICUT
Asztalos Sándor, 955 Wordin Ave. Bridgeport, Conn.
WYOMING
Csapó János, Rocks Springs, Wyo.
FLORIDA
Goda György

UTAZÓ KÉPVISELŐK z Egyesült Államok egész területére A. L. BAUER

A főtitkár minden hónap utolsó vasárnapján délelőtt 10 órakor tartja gyűléseit Garyban, a Hallban.
1-6 Osztály, Filbert, W. Va.
Elnökök: Horváth János; alelnökök: Marosi András; titkár: Tóth Sándor, Box 91, Filbert, W. Va.; jegyző: Nagy János; pénztárnok: Soltész József; ellenőr: Debrecei Bertalan; bizottsági tagok: Vincze János, Buzsák József, Bacsó András; ajtóőr: Szabó Mihály; póttárg: Józsa József; zászlóvivők: Id. Tóth L. Lajos (angol), Vinter János (magyar), W. Va. György (gyász).
ajtóőr: Szabó Mihály.
Gyűléseit tartja minden hó 13-ika utáni vasárnap délután 2 órakor a kath. templom alatt.
2-ik Osztály, Gary, W. Va.
Elnök: Szurcsák János; titkár és pénztárnok: Kiss Imre, Box 404, Gary, W. Va.; jegyző: Czipenfening Ferenc.
Gyűléseit minden hó második vasárnapján tartja a Gary-i Hallban.
3-ik Osztály, Pageton, W. Va.
Ugyezkedő: Valach Vendel, Box 23, Pageton, W. Va.
Gyűléseit tartja minden hónap harmadik vasárnapján délután 2 órakor a pénztárnok házában.
4-ik Osztály, Ream, W. Va.

Ugyezkedő: Szász György, a helybéli és vidéki tagok hávidái és egyéb befizetési hozzá küldendő: Box 312, Gary, W. Va.
6-ik Osztály, Red Jacket, W. Va.
Ideiglenesen a hatodik osztály ügyeit a központi titkár végzi, azért a tagok minden levelet az 6 címre küldjenek.

HA EGYLETÉNEK meghívóra, levélpapírra, bo-ritéckra, báli belépti jegyekre, lunch ticketekre, vagy egyéb szép kintéllí nyomtatványokra volna szükség, adjánja a Magyar Bányászlap Nyomdájákn.

A Tótholdy Titka, a regények királya, 20 füzet ára \$1.00
A Szép Munkások, vagy 10 füzet 20 füzet ára \$1.00
Az Elrabolt Menyasszony, 20 füzet ára \$1.00
A Molnár Leány, vagy A Komlóvári Rablóvezér, 20 füzet \$1.00
A Cár nevében, vagy A Szárnyas Sereg, 20 füzet ára \$1.00
A Királyné Kaputánya, vagy A Titkos Kém, 20 füzet ára \$1.00
A Gályarab, vagy a Velencei Rémes Fő, 20 füzet ára \$1.00
Szerelmek és Szerelem, vagy Menyasszó a Biflofa alatt, 20 füzet ára \$1.00
A Grófi Kastély Titka, érdekes regény, 20 füzet ára \$1.00
Város Bűnére, vagy a Fekete Lovag, 20 füzet ára \$1.00
Nagy Álmodó, vagy A Tűntelen Vénusz Átmenekönyve. A csatló és minden jóllakás tudománya (kötvé) \$1.00
Rendeléseket utánvéttel is küldünk. Postaköltségre, biztosításra és csomagolásra 20 cent beklüsdés.

Kerekes Testvérek
208 E. 86th St. New York City

MAGYAR GRAMOFON LEMEZEK
Vágya ki ezt a hirdést, írja bele az Ön nevét és pontos címét és küldje el
JOHN HILL
26 W. MAPLE ST. WALLA WALLA, WASH.
és mi
INGYEN KÜLDÜNK
Önök egy árjegyzéket magyar gramofon lemezekről!
Név: _____
Lakhelye: _____

MAGYARORSZÁGBA CUNARD VONALON
A LEGGYORSABB HAJÓSZOLGÁLAT A VILÁGON
Indulás New Yorkból Cherbourgba minden SZERDÉN
BERENGARIA AQUITANIA MAURETANIA
Ugyanazok indulás Harveyton minden pénteken este 11, modern, olajot égő hajók. Menetidő New York és Buda: 12-13 nap. Kétszobás szobák, 12-13 napos utazás. Privát filkék 8-10 osztályban. Kiváló konyha. Udvarias bánásmód.
További felvilágosítást forduljon bármely ügynökünkhöz, vagy írjon saját anyanyelvén és címről:
CUNARDLINE
Kérje magyarországi könyveinket, vagy írjon fejérte. Ingyen kapja!
1022 CHESTER ST. CLEVELAND, OHIO